

xuống dòng sông chảy xiết, và sau đó ông trình-diện với nhà chức-trách nhận tội. Ngày 12 tháng 1 năm 2008, từ nhà giam, ông gọi điện-thoại về nhà, nội-dung nói rằng: “*Ông không sợ lên ghế điện đâu, vì ông muốn nổi tiếng hơn những người khủng-bố ngày 11/9/2001*” và yêu-cầu gia-đình tiếp-tế thuốc lá cho ông. Trong vẩn-nạn khốn cùng này, người đau-khổ nhất của thảm-họa là bà Phan Thị Kiều, mẹ của 4 em bé. Bà than khóc và phân-vân không hiểu được tại làm sao mà chồng của bà không giết bà, mà lại giết những trẻ thơ vô tội ruột thịt của mình! Đó là hậu-quả của tội-lỗi, đã làm cho gia-đình bất-hạnh, đời sống cá-nhân không có niềm vui và xã-hội hoang-mang. Bởi thế, cho nên thánh-đồ Giảng đã ân-cần nhắc-nhở, “*Hỡi các con cái bé mọn của ta ơi! Ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm-tội. Và nếu có ai phạm-tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jê-sus Cứu-Thế, tức là Đấng công-chính.*”

◆ Để các tín-nhân Cơ-Đốc khỏi phạm tội, thánh-đồ Giảng đã trang bị điều gì? “*Ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội*”. Ý của vị thánh-đồ là ông trang-bị lời Chúa làm hành-trang cho dân sự của Ngài để khỏi phạm tội cùng Chúa.

Vua David đã từng-trải trong sự kinh-nghiệm về lời của Đức Chúa Trời có một năng-lực cho đời sống tâm-linh. Davit khẳng-định rằng: “*Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm-tội cùng Ngài.*” (Thi-thiên 119:11).

Đức Chúa Jê-sus cũng đã khẩn-cầu cùng Đức Chúa Cha về vấn-đề này cho dân-sự của Chúa: “*Xin Cha lấy lễ-thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ-thật*” (Giăng 17:17).

Và nếu các tín-nhân Cơ-Đốc vấp-phạm, phải làm gì? “*Nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính mình Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta được thông-công với nhau và huyết Đức Chúa Jê-sus thanh-tẩy mọi tội-lỗi chúng ta*” (I Giăng 1:7). “*Nếu có ai phạm-tội, thì chúng ta có Đấng biện-hộ ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jê-sus Cứu-Thế, chính Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta...*” (I Giăng 2:1,2).

👤 Dân-sự của Chúa nếu vì yếu-đuối vấp-phạm, mà có thái-độ thông-công cầu-nguyện khẩn-

thiết với Chúa và tiếp-tục bước đi trong sự sáng với Ngài, thì huyết của Chúa sẽ rửa sạch tội-lỗi và Ngài biện-hộ với Đức Chúa Cha để bình-vực cho dân-sự của Ngài.

👤 Đái-Doanh-Chì làm quan đại-phu của nước Tống, một hôm nói chuyện với Mạnh-tử như vậy: “*Theo như chế-độ thời xưa, thì ruộng đất đánh thuế theo thổ-diền, chợ và cửa khẩu, chỉ xét hỏi mà thôi. Như thế là hay thật, song ta chưa làm ngay được việc đó. Bây giờ ta hãy đánh nhẹ bớt thuế đi, rồi đến sang năm ta sẽ bỏ hẳn, thầy nghĩ như thế nào?*”

Mạnh-tử nói: “*Nay có người mỗi ngày ăn-trộm một con gà của người hàng xóm. Có kẻ biết được bảo người ăn-trộm rằng, làm như thế không phải là con người lương-thiện đâu. Tên ăn-trộm đáp: “Ông nói phải lắm, nhưng tôi chưa có thể chừa ngay được. Xin để lần hỏi, từ nay mỗi tháng, tôi ăn-trộm một con thôi, đến sang năm là tôi sẽ chừa hẳn. Nói như vậy, thì nghe có được không?”*”

Phàm làm việc gì cũng vậy, chưa biết là phi-nghĩa thì thôi, chủ đã biết là phi-nghĩa rồi, thì phải vút bỏ ngay, sao lại còn hẹn đến sang năm?

👤 Cùng một lẽ ấy, một khi tín-nhân Cơ-Đốc biết mình đã vấp-phạm, thì phải lập-tức ăn-năn cầu xin Chúa tha-thứ và bước đi trong sự sáng và lễ thật của Ngài. Như Đức Thánh-Linh phán rằng: “*Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng như tổ-phụ các người đã khiêu-khích Đức Chúa Trời*” (Hê-bơ-rơ 3:7)

Để tránh khỏi sự vấp-phạm và may-mắn trong đời sống Cơ-Đốc nhân, “*Nếu anh chị em nghe theo tiếng phán của Đức Chúa Trời và cẩn-thận làm theo, thì Đức Chúa Trời, sẽ ban cho anh chị em sự trở hơn mọi dân trên đất... và mọi phúc lành sẽ giáng xuống trên anh chị em*” Amen (Phục-truyền 28:1,2).

“*Đừng làm kiêu nỡ về đẹp bên ngoài; chúng có thể đánh lừa bạn. Cũng đừng làm kiêu nỡ của cải vật chất; vì ngay cả những thứ đó rồi cũng sẽ ra đi. Hãy làm kiêu người có thể khiến bạn mỉm cười; vì chỉ cần có nụ cười thì ngày ốm-đạm cũng trở nên tươi sáng. Hãy làm người có thể khiến trái tim bạn mỉm cười.*”